

[Poul Møller.]

duktion vil kunne udnyttes i forsvarrets tjeneste.“

Udvalgets flertal mener ikke at kunne anbefale at stemme for dette ændringsforslag; jeg må anbefale ærede medlemmer at stemme imod det.

Rager: Jeg peger først på de betingelser, hvorunder arbejdet vedrørende også dette lovforslag foregår: Vi behandler det efter kl. 24 om aftenen, efter at der har været møde næsten uafbrudt fra kl. 10 formiddag. Vi har derfor måske efterhånden lidt vanskeligt ved at få den fornødne lejlighed til at drøfte disse spørgsmål, men jeg har også forstået på de udtalelser, der er faldet tidligere i aften fra regeringen, at det egentlig har været meningen, at det skulle opsættes til sidste øjeblik. Det har derigennem kunnet få den karakter af et diktat, som regeringen har ønsket at give dette ting.

Hvad det foreliggende lovforslag angår, har, vi fra vor side ønsket, at det kun var kommet til at dreje sig om 20 mill. kr. i stedet for 30 mill. kr., idet vi anså det for rigtigere, at de 10 mill. kr. blev overført til lovforslaget om elværker. Når der er to parter, man vil give tilskud: industrien og elværkerne, og den ene part, industrien, i og for sig er vrangvillig — dens organisationer vil helst være fri for disse tilskud — og den anden part, elværkerne, står og siger: vi vil meget gerne have pengene, vi trænger til pengene, så er det ganske mærkeligt at se, at en sådan overførsel ikke kan finde sted. Nu ved jeg vel, at man tænker: ja, men hvad angår de 30 millioner til industrien, skal der tages særligt hensyn til, om der produceres også i forsvarrets tjeneste, men der er bare det ved det, at en forudsætning for, at industrierne kan producere, er i et moderne samfund, at de får elektricitet stillet til rådighed, og derfor tror jeg nok, at hvis man endelig ville tjene det formål, som er udtrykt i § 1, stk. 2, og hvis man ville tage saglige hensyn, så ville man naturligvis overføre pengene til elværkerne. Det kunne man ikke gøre, siger man, og det er vist rigtigt, uden at forhandle med amerikanerne, men det er der ikke tid til, fordi regeringen, altså ganske bevidst, forstår jeg, efter at lovforslagene har været fremsat, har standset arbejdet med dem.

Så siger man: ja, men vi ville vente og se, hvordan den økonomiske situation udviklede sig. Ja, men det er dog den økonomiske situations udvikling ganske uvedkommende, om man nøjes med 20 mill. kr. til industrien og lægger 10 mill. kr. over til elværkerne.

Havde det ikke været rigtigt og naturligt, om man straks havde taget arbejdet op i udvalget for at høre, om der var ønsker i den retning? Så havde man fået de ønsker frem, havde kendt dem på et tidspunkt, da der var mulighed for at forhandle. Så vil regeringen naturligvis sige: ja, men se, vi har jo forhandlet, vi har jo i virkeligheden forhandlet så godt, som vi kunne, og vi kan ikke komme længere i nogen retning. Al ære og respekt for regeringen, så vil jeg dog alligevel mene, at Amerika er en demokratisk stat, og at det også må betyde noget dér, eller at det må betyde meget, hvis den danske rigsdag ønsker noget. Med al ære og respekt for regeringen mener jeg, at rigsdagen må betyde mere, og at det derfor ville have været heldigt, om regeringen havde haft rigsdagen bag sig, og det kunne den have haft med de forskellige praktiske og fornuftige ændringer, der kunne være fremsat ønske om, hvis man ikke havde lagt sig hindrende i vejen for, at forhandlingerne fandt sted i rette tid.

Det er rigtigt, at jeg ikke har anmodet formanden for dette udvalg om at holde nogen møder. Jeg fandt ikke, at det var så interessant i dette udvalg. Det var i det andet udvalg om elværkerne, som pengene skulle overføres til, at jeg gerne havde set møder blive holdt. Det kan ikke nytte nu at græde over den spildte mælk, men man må jo erindre sig de erfaringer, man har gjort i retning af den måde, regeringen ønsker at lede arbejdet på, og man må altså være vågen i fremtiden.

Flertallet har med ministeren drøftet spørgsmålet om, hvorledes man skal forstå stk. 2 i § 1. Jeg har ingen interesse herfor, idet vi fra vor side stiller forslag om, at § 1, stk. 2, udgår, og jeg skal anbefale, at man stemmer for dette forslag. Ved første behandling gjorde jeg nogle bemærkninger angående sammensætningen af det udvalg, som skal fordele pengene, men jeg har ingen bemærkninger at gøre herom i dag. Jeg mener ikke, det havde været nødvendigt at tage en repræsentant for forsvarsministeriet med, men jeg har undladt at stille ændringsforslag på dette punkt, da jeg er klar over, at det kun ville være en tom demonstration; da der jo er et så nært og tæt samarbejde mellem tre partier i denne sal, der vil værgе forsvarsministerens plads i udvalget. Jeg anbefaler at stemme for det af mig stillede ændringsforslag.

Einer-Jensen: Der vil ingen anledning være for mig til at deltage i en diskussion om udvalgsbehandlingen. Vi har jo, om jeg